نهادهای صنفی

گذر از بحران

شرق: شرایط بازار در سال ۸۴ چندان به مذاق اصناف کشور خوش نیامده بود. رکود طولانی مدت و مشکلات سیاسی آنقدرها بود که بازاری ها دغدغه های صنفی خود را به فراموشی بسپارند. در همین حال تحلیلگران اصناف معتقدند که در سال ۸۵ هم نمی توان امید چندانی به رونق بازار داشت. اگر سال گذشته با دلهره های انتخابات آغاز شده بود، سال ۸۵ نیز با اضطراب پرونده هسته ای ایران توام بود. بدبینان بازار اعتقاد دارند که سال جدید بهتر از آنچه که گذشت نخواهد بود. آنان برای اثبات نظریه های خود از شرایط حاکم بر کسب و کار صنف فروشندگان سیم کارت، تجهیزات رایانه ای و مسکن کمک می گیرند.

■ تحلیل یک ساله

دبیرکل جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار پیرامون اوضاع بازار کشور در سال ۸۴ می گوید: «اگر در یک نظام اقتصادی تولید سامان پیدا کند به طور طبیعی موتور اقتصاد به کار خواهد افتاد. تولیدی که هم قابلیت صادرات داشته باشد و هم رضایت مشتریان را جلب کند، می تواند به اوضاع بازار سر و شکل جدیدی دهد.» به باور عده ای از کارشناسان بازار بحران های اقتصادی و ضعف تولیدکنندگان داخلی زمینه ساز شده تا بازار کشور با مشکل روبه رو شود.

احمد کریمی در مورد موانع پیش روی تولیدکنندگان می افزاید: «متاسفانه هنوز موانع بسیاری دست و پای تولیدکنندگان را بسته است. قوانینی مانند تامین اجتماعی، قوانین کار، دارایی و بیمه امنیت شغلی تولیدکنندگان را در نظر نگرفته است.» وی ادامه داد: «در هیچ کجای دنیا قوانین تامین اجتماعی به این شکل نیست. از سوی دیگر قانون کار مدیریت را زیر سئوال می برد.» دبیرکل جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار در مورد موانع دیگر پیش روی تولید اظهار داشت: «بانکداری کشور نیز تاکنون تلاشی انجام نداده تا تولیدکنندگان را یاری دهد و متاسفانه بانک ها به کندی و سختی به تولیدکنندگان خدمات می دهند.» دبیرکل جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار اضافه کرد: «در حال حاضر کسانی که وارد عرصه تولیدی شوند واقعاً باید عاشق باشند. سود تسهیلات ۱۶ درصد بانک ها به هیچ عنوان به درد تولیدکنندگان نمی خورد. سرمایه ها نیز در چنین شرایطی به سمت تولید نمی رود و مسیری دیگر را برمی گزیند.» اما تمام اتفاقات ناگوار سبب شده تا تعدادی از صنوف باسابقه کشور تا آستانه نابودی پیشروی کنند. واحدهای تولیدی که به دلیل اوضاع سخت اقتصادی قادر به ادامه حیات نیستند باید چاره ای برای رهایی خود بیندیشند چرا که به نظر می رسد در انتظار ماندن برای یاری دولت چندان برای سرمایه گذاران کم حوصله قابل پذیرش نباشد. کریمی در مورد یکی از صنوفی که در حال نابودی قرار گرفته می گوید: «به طور مثال در حال حاضر ۹۵ درصد کارخانه های چرم و سالامبور تعطیل شدند. کارخانه های جنبی نیز که در کنار آنها فعالیت داشتند به مرزهای ورشکستگی نزدیک می شوند.» وی اضافه کرد: «از همین روی باید ابتدا دولت تلاش کند تا بستر مناسب را برای تولیدکنندگان فراهم آورد.» بسیاری از صاحب نظران بازار معتقدند که در شرایط کنونی صنوف تولیدی کشور بدون کمک دولت توان ادامه حیات را ندارد.

■ فرار سرمایه ها

تمام تحولات سال ۸۴ که ادامه آن به سال ۸۵ کشیده شده زمینه ها را برای کوچ سرمایه ها فراهم آورده است. احمد کریمی در مورد امنیت سرمایه گذاری در کشور می گوید: «این امنیت باید به وجود آید. در حال حاضر وضعیت تولید کشور بسیار بد است. اگر تغییر قوانین هر لحظه کسب و کار تولیدکنندگان را با مخاطره مواجه سازد واقعاً نمی توان امیدی به پیشرفت داشت.»

وی اظهار داشت: دولت می تواند تسهیلات ویژه ای را برای تولیدکنندگان به وجود آورد تا آنها علاقه مند به کار شوند. دبیرکل جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار در مورد وضعیت کاری اصناف در سال ۸۴ گفت: رکود واقعاً سراسر بازار را فرا گرفته بود. در همین شرایط مجلس هر سال درصدی بر مالیات می افزاید که این جریان شرایط را برای صنوف سخت تر کرده است. از طرف دیگر قرار گرفتن موضوع قوانین تامین اجتماعی در کنار این جریان واقعاً عرصه را بر بازاریان تنگ کرده است.

ناشران

نمایشگاهی بدون حضور اتحادیه

شرق: نمایشگاه کتاب امسال در شرایطی برگزار می شود که اتحادیه ناشران و کتابفروشان نقشی در مسائل اجرایی این فستیوال سالیانه کتاب ندارند. اتحادیه ناشران در شرایطی از چرخه برگزاری نمایشگاه حذف می شود که این نمایشگاه به عنوان اصلی ترین آوردگاه صنف به شمار می آید. «ارشد عین اللهی» سخنگوی تعاونی ناشران و کتابفروشان تهران گفت: «روز دوشنبه ۱۴ فروردین ماه فکسی به دفتر اتحادیه ارسال شد و از «داوود رمضان شیرازی» رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران برای حضور در جلسه هماهنگی دعوت شد. در این فکس از نماینده اتحادیه خواسته شده برای انجام هماهنگی های لازم میان دستگاه های ذی ربط برای هرچه بهتر برگزار شدن نوزدهمین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران ساعت ۱۳ روز سه شنبه ۱۵ فروردین ماه به شورای شهر تهران مراجعه کند. به دلیل اینکه رمضان شیرازی نمی توانست در این جلسه شرکت کند بنده به عنوان نماینده اتحادیه در این جلسه شرکت کردم.» تعدادی از صاحب نظران حوزه نشر اعتقاد دارند که مشکلات داخلی اتحادیه ناشران و کتابفروشان علت اصلی غیبت این نهاد صنفی در نمایشگاه کتاب قلمداد می شود. دو سال پیش در جریان برگزاری نمایشگاه اختلافاتی میان ناشران و کتابفروشان به وجود آمده بود که به نظر می رسید علت اصلی غیبت اتحادیه در نمایشگاه سال جاری همین جریان باشد. داوود رمضان شیرازی در مورد علت عدم حضور اتحادیه در نمایشگاه کتاب می گوید: «وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید از چند ماه قبل به اتحادیه اطلاع می داد ولی وزارت ارشاد امسال تمایلی به این کار نداشت به همین دلیل اتحادیه نیز در برگزاری این نمایشگاه نقشی نخواهد پذیرفت.» رئیس اتحادیه ناشران ادامه داد: «وزارت ارشاد خود چنین تصمیمی را اتخاذ کرده است و این ارتباطی با اتحادیه ندارد. در واقع وزارت ارشاد نخواست که به اتحادیه ناشران اطلاع دهد.» به باور تعدادی از صاحب نظران حوزه نشر اتحادیه در دوره های قبلی عملکرد قابل قبولی را در برگزاری نمایشگاه نداشته و همین موضوع سبب شده تا این نهاد صنفی در دوره کنونی برای برگزاری نمایشگاه گزینش نشود اما رمضان شیرازی این جریان را تکذیب می کند. «اتحادیه تاکنون امتحان خود را بارها پس داده است. در هر دوره ای که اتحادیه وظیفه برگزاری نمایشگاه را بر عهده داشته هیچ گونه مشکلی به وجود نیامده است.» رئیس اتحادیه ناشران در مورد احتمال حضور اتحادیه در نمایشگاه گفت: «چنین امکانی دیگر وجود ندارد. همیشه از اوایل اسفندماه مقدمات برگزاری نمایشگاه مهیا می شد. با این حساب دیگر هیچ فرصتی برای برنامه ریزی وجود ندارد.»

درودگران

تولید بد، فروش خوب

شرق: «صنعت مبلمان ۱۳ درصد واحدهای صنفی کشور را در اختیار دارد.» این جمله را رئیس هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان مبلمان اداری و منزل بیان می دارد. اما در حالی که رجبی از گسترش صنعت مبلمان خبر می دهد، اتحادیه درودگران و مبل سازان از شرایط کاری حاکم بر صنف گلایه می کند. در طول چند ماه اخیر اتحادیه مبل سازان بارها از فراگیر شدن بحران در صنف خبر داده است. واردات مبل های ارزان قیمت چینی به عنوان دلیل اصلی نارضایتی ها از سوی اعضای صنف برشمرده می شود ولی از قرار معلوم به همان نسبت که مبل سازان از وضعیت کسب و کار خود در عذاب هستند، مبل فروشان از اوضاع حاکم ابراز رضایت می کنند.

رئیس هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان مبلمان اداری و منزل می گوید: به دلیل داشتن ارزش افزوده بالا، گسترش این صنعت در تمام کشورهای جهان سوم برای افزایش رشد اقتصادی آنها بسیار معقول به نظر می رسد. رجبی در شرایطی چنین ایده ای را مطرح می سازد که رئیس اتحادیه مبل سازان و درودگران اعلام کرده بود تعداد بسیار زیادی از واحدهای صنفی مبل ساز به دلیل بحران های مالی قادر به ادامه فعالیت نیستند. در همین حال عده ای از آگاهان مسائل صنفی اعتقاد دارند که مبل فروشان به واسطه استفاده از کالاهای خارجی با مشکلی در فروش روبه رو نیستند و تنها تولیدکنندگان مبلمان از خوانی که گسترده شده بی بهره مانده اند. در همین حال جواد رجبی راد در مورد مشکلات صنعت مبلمان کشور می گوید: «مشکل این صنعت در کشور روش تولید است که این شیوه باید تغییر کند و مادامی که تحول در این بخش به وجود نیاید، صادراتی قوی وجود نخواهد داشت.»

در حال حاضر شیوه تولید مبل در کارگاه های درودگری با همان سبک و سیاق ده سال پیش باقی مانده است و هیچ گونه اثری از ورود ابزار مدرن تولید در کارگاه ها به چشم نمی خورد. تولید سنتی مبل زمینه ساز می شود تا قیمت تمام شده این کالا در بازار داخلی نیز افزایش یابد. بدین گونه نمونه های داخلی توان رقابت با انواع چینی را از دست می دهند. جواد رجبی راد در این مورد می گوید: قیمت تمام شده مبل در ایران بسیار بالا است. این در حالی است که کشورهای رقیب با مزیت هایی که دارند قیمت های تمام شده محصولاتشان را پایین می آورند. رئیس هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان مبلمان اداری و منزل افزود: «امیدواریم که با هدفمند کردن تولید و بهسازی صنایع چوب صنعت مبلمان رشد مناسبی پیدا کند تا به این ترتیب زمینه های حضور در بازارهای منطقه ای برای این صنعت به وجود آید.»

تولیدکنندگان

کاهش ۶۰ درصدی تولید میگو

مهر: مدیرعامل اتحادیه تعاونی پرورش و صادرات آبزیان گفت: در صورت عدم حل ریشه ای مشکلات صنعت میگو در سال جاری، تولید و پرورش این محصول متوقف خواهد شد. ارسلان قاسمی در مورد کاهش ۶۰ درصدی تولید میگو در سال گذشته افزود: در سال ۸۴ تولید میگو به دلیل شیوع بیماری لکه سفید در مزارع پرورشی استان خوزستان (بوشهر) با ۶۰ درصد کاهش در مقایسه با سال ۸۳ به سه هزار تن رسید. وی با اشاره به سیر صعودی کاهش تولید میگو در کشور گفت: تولید و پرورش میگو از سال ۷۶ تا سال ۸۱ روندی صعودی داشته است به طوری که در برخی از سال ها حتی با ۳۰۰ درصد رشد همراه بود، اما در سال ۸۱ و ۸۲ با بروز بیماری لکه سفید میگو در مزارع استان خوزستان و بروز مشکلات ناشی از آن حدود دو سال تولید این محصول ثابت ماند تا اینکه در سال گذشته شیب نزولی بیشتری را داشت. قاسمی اتخاذ راهکارهای حمایتی کارآمد در سال ۸۵ را برای ادامه تولید میگو در کشور ضروری اعلام و تاکید کرد: درصورت حل ریشه ای مسائل و مشکلات مربوط به صنعت میگو در سال جاری می توان به قرارگرفتن در جمع کشورهای دارای سیر صعودی تولید این محصول امیدوار بود و در غیر این صورت باید تولید و پرورش میگو در کشور جمع آوری شود. وی عمده ترین مشکلات پرورش دهندگان میگو را بدهی های معوقه سنوات گذشته بابت دریافت تسهیلات بانکی اعلام و تصریح کرد: دولت باید برای پرداخت بدهی های معوقه سنوات گذشته پرورش دهندگان میگو که عمده دلیل آن نیز ناشی از عملکرد پرورش دهندگان نبوده، فکری اساسی بکند. قاسمی نداشتن نیروی انسانی متخصص در زمینه میگو (تنها یک متخصص بهداشت و بیماری میگو)، وجود فقط دو آزمایشگاه اختصاصی میگو در سطح کشور و پایین بودن مصرف سرانه این محصول در کشور را از سایر چالش های پیش روی پرورش دهندگان میگو اعلام کرد. قاسمی افزود: سرانه مصرف میگو در کشور بسیار پایین است به طوری که در صورت افزایش مصرف میگو و داشتن بازار داخلی، طبعاً نیاز به افزایش تولید میگو خواهد بود. وی با اشاره به اینکه در اتخاذ برخی تصمیمات تولیدکننده مقصر نیست، گفت: هم اکنون حدود شش ماه است که سازمان دامپزشکی از صدور مجوز برای واردات میگوی مولد از کشور چین به رغم ارائه گواهینامه از سازمان دامپزشکی جهانی خودداری کرده و تاکید شده که حتماً باید از کشور دیگری واردات انجام شود. قاسمی تاکید کرد: در صورت حمایت دولت، رفع مشکلات مربوط به بدهی های معوقه سال های قبل و کنار کشیدن سازمان دامپزشکی از این صنعت، می توان امسال به تولید حدود ۷ و ۸ هزار تن معادل سال ۸۳ رسید.

شورای اصناف

نزاع بر سر برگزاری انتخابات

شرق: «انتخابات شورای اصناف کشور در موعد مقرر برگزار خواهد شد.» این مهمترین خبری بود که روز پیش در محافل صنعتی کشور مطرح شد. هنگامی که هیات رئیسه شورای اصناف توسط مجامع امور صنفی انتخاب شدند، مقامات وزارت بازرگانی دولت قبلی به آنها قول های مساعدی را پیرامون افزایش طول دوره حضورشان در شورای اصناف داده بودند ولی از قرار معلوم وزارت بازرگانی تمایلی برای ادامه فعالیت هیات رئیسه کنونی شورای اصناف در طول دوره دو ساله بعدی ندارد. از همین روی مهرماه سال ۸۵ برای دگردیسی در شورا انتخاب شده است. انتخابات شورای اصناف باید در هفتمین ماه از سال ۸۵ برگزار شود. آن گونه که مسئولان این نهاد صنفی خبر داده اند، انتخابات مذکور در موعد مقرر برگزار خواهد شد. تعدادی از اعضای هیات مدیره شورای اصناف کشور اعتقاد دارند که تمام طول دو سال گذشته مراحل مقدماتی و سازماندهی امور شورای اصناف انجام شده است. بدین گونه فرصتی برای انجام امور اجرایی و عملی شدن طرح های شورا باقی نمانده بود. حتی تا ماه های میانی سال ۸۴ نیز تعدادی از اعضای شورای اصناف گمان می کردند که دوره فعالیت هیات مدیره از دو به چهار سال ارتقا خواهد یافت. اخباری که هفته گذشته در محافل خبری مطرح بود همگی حکایت از برگزاری انتخابات شورای اصناف در مهرماه سال ۸۵ داشت. انتخابات مجامع امور صنفی تهران و شهرستان ها نیز باید در خردادماه برگزار شود. رئیس کمیسیون های شورای اصناف در این مورد می گوید: «اولین دوره انتخابات شورا در دی ماه سال ۱۳۸۳ برگزار شد. پس از برگزاری انتخابات تا اواخر بهار سال ۱۳۸۴ زمان صرف شد تا نماینده وزیر بازرگانی به شورای اصناف معرفی شود. بدین گونه شش ماه از عمر مفید شورا به طور کلی صرف شد.» شکریه ادامه داد: «پس از آن دو ماه زمان نیاز بود که تشکیلات اداری شورای اصناف شکل بگیرد. با این حساب عمر مفید شورا با توجه به موعد برگزاری انتخابات دور جدید به هفت ماه می رسد.» رئیس کمیسیون های شورای اصناف گفت: باید به شورای اول حداقل فرصتی را می دادند تا پس از سر و شکل گرفتن امور حداقل فرصت مناسبی را برای اجرای طرح ها پیدا می کردند. شکریه اضافه کرد: هنگامی که هیات رئیسه به شورای اصناف وارد شدند اصلاً ساختار محکمی وجود نداشت. در واقع ما باید بستر را برای فعالیت مهیا می کردیم. هیات رئیسه جدید از صفر مطلق شروع کرد. به نظر می رسد که قول های مساعدی که شریعتمداری به هیات رئیسه شورای اصناف داده بود عملی نشود. براساس مقررات انتخابات شورا باید در دی ماه برگزار شود درحالی که مهرماه به عنوان موعد برگزاری انتخابات گزینش خواهد شد.

سینماداران

تنوع مالکیت و بحران اکران

محمد احسان عدلی: در حال حاضر ۵۰ درصد سالن های سینمای کشور در انحصار نهادهای دولتی قرار دارد که این جریان به عنوان یکی از اصلی ترین دغدغه های ۲۸ صنف مرتبط با صنعت سینما در کشور شناخته می شود. عده ای از کارشناسان صنعت سینما معتقدند که شیوه کنونی اداره سالن های سینمایی و به طور کلی مالکیت سالن ها به عنوان مانعی برای اعتلای صنعت سینمایی کشور به حساب می آید. نهادهای دولتی و شبه دولتی همچون بنیاد سینمایی فارابی، آموزش و پرورش، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بنیاد مستضعفان و شهرداری ها به همراه حوزه هنری تملک سالن ها را در اختیار دارند. این در حالی است که فعالان صنف سینما معتقدند که چنین جریانی مانع از ایجاد هماهنگی در سینماها می شود. تفکرات متفاوت نهادهایی که اداره سینماها را بر عهده گرفته اند، آنقدرها از هم فاصله دارد که شکل گیری استراتژی واحد و یکسان در میان سینماداران به امری محال و بعید شبیه شده است. به اعتقاد کارشناسان صنعت سینما نحوه اداره سالن های سینما به عنوان اصلی ترین عامل ادامه حیات این صنف عریض و طویل را با مخاطره روبه رو ساخته است. سیاستگزاری های متفاوت سالن داران و عدم هماهنگی آنان با برنامه های کلان صنعت سینما، خیلی ها را نگران آینده صنف ساخته است. در همین حال تعدادی از صاحب نظران صنف سینما معتقدند که نحوه اداره سالن ها باید به طور کلی دگرگون شود، در حال حاضر دفاتر توزیع فیلم هیچ سهمی را از سالن ها در اختیار ندارند. این در حالی است که در کشورهای صاحب سینمای مدرن صنف توزیع کنندگان هم در عرصه تولید نقشی تعیین کننده را دارند و هم در زمینه اکران دارای پایگاهی مستحکم هستند. یکی از کارشناسان حوزه اکران در این مورد می گوید: «اگر توزیع کنندگان مانند کشورهای پیشرفته خود مالک سالن های سینمایی بودند به طور حتم شیوه اکران دگرگون می شد. در چنین شرایطی توزیع کنندگان می توانستند با توجه به نوع مخاطب فیلم ها آثار سینمایی را در سالن هایی متناسب با مضمون فیلم به نمایش درآورند.»

■ تنوع مالکیت در سینماها

در حال حاضر در کشور حدود ۲۶۰ سالن سینما وجود دارد که بیش از ۵۰ درصد آن توسط بخش دولتی اداره می شود. حوزه هنری با حدود ۸۰ سالن در کشور بیشترین سهم را دارد. شهرداری، آموزش و پرورش، وزارت ارشاد، بنیاد مستضعفان و بنیاد شهید نیز هر یک سهمی از سالن ها را در اختیار دارند. همین سالن ها که مالکیت آن در انحصار دولت قرار دارد توسط بخش خصوصی اداره می شود. این جریان نیز موجب شده تا سینماداران برای کسب سود مطلوب وادار شوند تا نمایش فیلم های عامه پسند را در پیشانی برنامه های کاری خود قرار دهند. امیرحسین علم الهدی نماینده سابق وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در شورای عالی نظارت بر اکران سینماهای کشور تنوع مالکیت در سینماهای کشور را مانع متمرکز شدن سیاست های دولت در حوزه توزیع و نمایش می داند. وی اظهار داشت: «هم اکنون حدود ۲۴ دفتر توزیع و پخش در حال فعالیت هستند که در حوزه بازارشناسی ضعیف عمل می کنند و هر کدام معمولاً هر دو یا سه سال یک بار فیلمی را ارائه می کنند. این تنوع مالکیت باعث می شود هر مالک به دنبال فیلم خودش باشد که ناهماهنگی هایی در اکران به وجود می آورد. اما در سال ۸۴ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای پنج دفتر توزیع و پخش تخصصی مجوز صادر کرده که هم اکنون حدود ۶۰ الی ۷۰ درصد توزیع فیلم را در اختیار دارند.» وی ادامه داد: «اگر مدیریت اکران و بهره وری توسط دفاتر پخش صورت گیرد می تواند بسیار مفید واقع شود.»

■ تولیدکنندگان و استقبال از فیلم های آپارتمانی

به دنبال میل بالای سینماداران به اکران فیلم های صرفاً عامی و رسیدن به شرایط اقتصادی مطلوب فیلمسازان نیز به سمت تولید فیلم هایی رفته اند که شرایط آنها برای اکران همواره مهیاتر و برگشت سرمایه و سود در آنها تضمین شده است. پرداختن به موضوعات ملودرام با لوکیشن محدود و فارغ از صحنه های پرخرج باعث شده تا بسیاری از ژانرهای سینمایی اعم از دلهره آور، جنایی و کمدی به معنای دقیق از گردونه تولید حذف شوند. حتی برخی تهیه کنندگان برای دستیابی به فروش بالا در گیشه با بازیگران طنزهای ۹۰ قسمتی تلویزیون، پرده نقره ای را به تلویزیونی بزرگتر بدل کرده اند. علم الهدی در این رابطه می گوید: «سلسله مراتب اکران فیلم از تهران آغاز می شود، به مراکز استان ها می رود و بعد به شهرستان ها و حاشیه آنها. در حالی که باید با توجه به سلایق مردم هر منطقه فیلم های موردنظر آنها را ارائه کنیم، ولی در حال حاضر که بسیاری از فیلم ها با در نظر گرفتن مخاطب تهران ساخته می شود عملاً چند ژانر محبوب شهرستانی ها را از دست داده ایم. باید برای رفع نیاز مخاطب حتی از فیلم های خارجی استفاده شود.» او به عنوان نمونه غرب کشور را مطرح می کند که بیشتر طرفدار فیلم های اکشن هستند. اما حالا که در ایران فیلمی با این خصوصیات تولید نمی شود باید با فیلم های خارجی نیاز سینماها برطرف شود. وی افزود: «برای سینمای شهرستان ها با مشکل تامین فیلم مواجه هستیم.»

■ شرایط اکران فعلی

هم اکنون سالانه با احتساب فیلم های خارجی اکران شده در تهران حدود ۵۰ فیلم در کشور به نمایش عمومی درمی آید. درحالی که در سال حدود ۷۰ فیلم در ایران تولید می شود. امیرحسین علم الهدی در این رابطه اعتقاد دارد در برنامه کوتاه مدت و فقط با افزایش تعداد سانس در سینماهای موجود می توانیم با برنامه ریزی های مناسب ۱۵۰ فیلم را در کشور اکران کنیم. وی ادامه داد: در حال حاضر سیاست اکران در هر دوره به گونه ای است که چهار فیلم عامه پسند، یک فیلم فرهنگی به همراه یک فیلم از سینمای کودک و نوجوان همزمان شرایط نمایش پیدا می کنند و بهترین راه برای استفاده بهینه از ظرفیت اکران نیز همین است.

مرغداران

مشکل تامین غذای مرغداری ها

ایسنا: «با وجود دریافت مجوز برای واردات ۲۰۰ هزار تن گندم دامی به دلیل افزایش تعرفه واردات گندم دامی از چهار به ۲۰ درصد، قادر به واردات این محصول نیستیم.» علیرضا مختاری- مدیرعامل اتحادیه مرکزی مرغداران (میهن)- سال گذشته را سالی پرمخاطره برای صنعت مرغداری دانست و در ادامه اظهار کرد: «در سال ۸۴ تعداد زیادی از مرغداران ورشکسته شدند و مرغداری های خود را تعطیل کردند. همچنین حدود دو میلیون مرغ مولد، با وجود قرار داشتن در بهترین شرایط تولید از گردونه تولید خارج و حذف شدند به طوری که بازگرداندن این تولیدکنندگان به چرخه تولید صنعت مرغداری کار بسیار سخت و دشواری است.» مختاری همچنین افزود: «نبودن تعادل بین عرضه و تقاضا باعث شده که ما با مازاد تولید در حجمی زیاد روبه رو شویم که البته تا حدود سه درصد برای مشکلات احتمالی لازم است ولی بیش از این میزان منطقی نیست و صنعت را دچار مشکل می کند.» مدیرعامل اتحادیه مرکز مرغداران گفت: «هر سال حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد قیمت ذرت افزایش پیدا می کند ولی متاسفانه این افزایش در قیمت تمام شده مرغ و تخم مرغ لحاظ نمی شود و همچنین تعرفه ۲۵ درصدی برای واردات کنجاله سویا نیز یکی دیگر از معضلات این صنعت در سال گذشته بود که باعث شد مرغداری ها رقم کلانی بین ۶۰ تا ۷۰ میلیارد تومان تفاوت آن را پرداخت کنند.» او افزود: «بعد از مشکلات و اعتراضاتی که مرغداران در سال ۸۴ داشتند، امیدوار بودیم که یکی از اقدامات در سال جدید، حذف تعرفه سویا و یا به حداقل رساندن زمان و یا حذف ممنوعیت واردات ذرت باشد که متاسفانه نه تنها برای این موارد تصمیمی گرفته نشده بلکه از تاریخ اول فروردین ۸۵ تعرفه واردات گندم از چهار درصد به ۲۰ درصد یعنی پنج برابر افزایش یافته و این در حالی است که در کشور کشت گندم دامی نداریم که افزایش این تعرفه در جهت حمایت از تولید داخلی صورت گیرد و این امر بیانگر نبود شناخت و اطلاعات کافی در این زمینه است.»

ساختمان سازان

سیاستگزاری دولت برای مسکن

ایلنا: ایجاد تعادل در بازار مسکن نیازمند یک سیاستگزاری منسجم از سوی دولت است.

مهرداد هاشم زاده همایونی دبیر انجمن صنفی مهندسان صنعت ساختمان در خصوص وضعیت مسکن کشور گفت: در حال حاضر با وجود کاهش خرید و فروش مسکن در کشور، تولید مسکن کاهش نیافته است به طوری که سالانه بیش از ۵۰۰ هزار واحد مسکونی در کشور ساخته می شود.

وی افزود: بخشی از تولید مسکن در کشور به منظور احتکار صورت می گرفت که در حال حاضر سرمایه های این بخش از کشور خارج شده است.

همایونی تصریح کرد: در دوره های رونق بازار مسکن سرمایه های سرگردان وارد این بخش شده و تبدیل به مسکن احتکاری و بدون ساکن می شود که این نوع سرمایه گذاری در حال حاضر صورت نمی گیرد، اما با این وجود تولید مسکن مورد نیاز کاهش نیافته است.

دبیر انجمن صنفی مهندسان صنعت ساختمان یکی از مشکلات بخش مسکن را کم بودن وام های مسکن دانست و اظهار داشت: افزایش تولید مسکن نیاز به مکانیسم های خاصی دارد.

وی با بیان اینکه به دلیل مسائل سیاسی و سیاست خارجی کشور پیش بینی وضعیت مسکن کشور در سال ۸۵ دشوار است، افزود: با این وجود به دلیل تصویب بودجه پیشنهادی دولت توسط مجلس خطر افزایش نقدینگی سرگردان سوق یافتن آن به سمت بازار مسکن، زمین و مسکن احتکاری وجود دارد. همایونی همچنین با تاکید بر ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی برای رفع نیاز مسکن کشور گفت: در حال حاضر نیز رقم بالایی حدود سالانه ۵۰۰ الی ۶۰۰ هزار واحد مسکونی در کشور ساخته می شود، بنابراین در تولید مسکن دچار رکود نیستیم و تنها در بخش بازار آزاد و تولید مسکن احتکاری دچار رکود هستیم. وی افزایش قیمت واحدهای مسکونی را دلیل کاهش قدرت خرید مردم ذکر کرد و اظهار داشت: تعادل در بازار مسکن نیازمند یک سیاستگزاری منسجم از سوی دولت است که تاکنون شاهد آن نبوده ایم و در عین حال نیز تمام توجه دولت رونق بازار آزاد مسکن و نه تولید ساختمان است.

دبیر انجمن صنفی مهندسان صنعت ساختمان رونق تولید ساخت و ساز را مستلزم تقویت تعاونی های مسکن دانست و بیان کرد: دولت سیاست منسجمی در این ارتباط ندارد به طوری که هرازگاهی به سمت انبوه سازی، فروش تراکم، تقویت تعاونی های مسکن، ساخت و ساز تک واحدی و غیره می رود.

وی فروش تراکم را یک معضل مهم برای رونق یا رکود بازار مسکن عنوان کرد و گفت: در بخش ساختمان و مسکن هرج و مرج حاکم شده، در حالی که باید در ابتدا یک برنامه مناسب و کارشناسی شده پیشنهاد شود و سپس به مرحله اجرا درآید.

مهندسان

یک بار دیگر تناقض

محسن تقوی*: سه سال پیش در آستانه انتخابات سومین دوره هیات مدیره سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران اعلام شد که وزیر مسکن باید شرایطی ایجاد کند که رای گیری و شمارش آرا با حضور ناظرانی از تشکل های مهندسی صورت گیرد اما متاسفانه آنچه به جایی نرسید فریاد صنف بود و از سوی وزارت مسکن نه تنها توجهی به خواست مهندسان و تشکل های مهندسی نشد بلکه برگزاری انتخابات نسبت به دوره های قبل نیز ناسالم تر و با تخلفات بیشتری همراه بود که از جمله آنها پذیرش تعدادی عضو جدید در روز رای گیری و ارائه برگ رای به آنها بدون طی مراحل عضویت بود. شاید این توقع نابجایی نبود که تغییر مدیران دستگاه های اجرایی زمینه ای برای اصلاح رفتارهای گذشته در وزارت مسکن و شهرسازی باشد. اما متاسفانه این جابه جایی نه تنها سایه بی عدالتی را از سر جامعه مهندسی کوتاه نکرد بلکه وزارت مسکن برای انتخابات چهارمین دوره هیات مدیره سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران از همان ابتدا با تخلف آشکار وارد صحنه شد و هیات های اجرایی و نظارت انتخابات را زودتر از موعد قانونی تعیین کرد. اگر وزیر سابق مسکن اسامی پیشنهاد شده از سوی تشکل های مهندسی برای عضویت در هیات اجرایی انتخابات سال ۸۲ را دریافت کرد و از آنها در هیات اجرایی استفاده نکرد همکاران مهندس سعیدی کیا منتظر ارائه اسامی پیشنهادی تشکل های مهندسی هم نشدند و در یک اقدام عجولانه اعضای هیات اجرایی و نظارت بر انتخابات را در بهمن ۸۴ تعیین کردند، درحالی که دوره فعلی هیات مدیره در مهرماه ۸۵ به پایان می رسد و بنا بر ماده ۶۲ آیین نامه اجرایی قانون هیات اجرایی انتخابات باید چهارماه قبل از اتمام هر دوره هیات مدیره انتخاب و تشکیل شود. اسامی اعضای هیات اجرایی انتخابات و حضور معاون وزیر سابق مسکن به عنوان رئیس هیات اجرایی نیز این مطلب را تائید می کند. آیا در میان بیش از ۴۰ هزار عضو سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران غیر از چند نفر معدود افراد دیگری برای تشکیل هیات اجرایی انتخابات وجود ندارند؟! در صورتی که انتخابات انجام شده در سال های ۷۹ و ۸۲ بسیار مسئله دار بوده و در نتایج آن شبهه جدی وجود دارد، چرا برخی از افراد مانند یکی از وزرای پیشین وزارت مسکن عضو ثابت هیات اجرایی یا نظارت بر انتخابات شده اند؟! جالب اینکه طبق ماده ۶۲ آیین نامه اجرایی قانون (که مغایر ماده ۱۳ قانون است) سازمان مسکن و شهرسازی استان دو برابر تعداد هیات اجرایی را انتخاب می کند تا آنها از بین خود هیات اجرایی را تعیین کنند اما در اطلاعیه رئیس سازمان مسکن و شهرسازی استان تهران اسامی هفت نفر دیگر ذکر نشده زیرا خودشان هم می دانند که اینها همه تشریفات است و هیچ فرقی میان هفت نفر دوم با افراد معرفی شده نیست.

*** عضو هیات مدیره انجمن صنفی مهندسان ساختمان**

اینترنتی ها

آئین نامه ای دردسرساز

شرق: در واپسین ساعات عمر دولت خاتمی، رئیس سازمان تنظیم مقررات وقت با حمایت دکتر معتمدی وزیر وقت وزارت فناوری اطلاعات و ارتباطات در حال تصویب آئین نامه ای بودند که بر طبق آن مجوز فعالیت شرکت های تلفن اینترنتی طی مهلت یک سال باطل می شد و فعالان این صنف برای تمدید پروانه فعالیت خود موظف بودند که پنج میلیارد تومان که نیمی از آن نقد و بقیه به صورت ضمانت بانکی، به منظور تضمین تعهد انجام کار، در اختیار سازمان تنظیم مقررات و وزارت فناوری اطلاعات و ارتباطات قرار می دادند که تنها چند شرکت بزرگ توانایی پرداخت این مبلغ را داشتند و بقیه فعالان صنف باید بازار رقابت را ترک می کردند. اجرا شدن این آئین نامه علاوه بر ایجاد نارضایتی عمومی و بیکاری در صنعت IT، به از بین رفتن فعالیت صدها شرکت قانونی و بیکاری چندین هزار نفر، به همراه خروج نیروهای متخصص از صنف کمک شایانی کرد. فعالان این صنف در زمان دولت قبلی با استفاده از رسانه ها مخالفت خود را در رابطه با اجرا شدن این آئین نامه ابراز کردند اما مسئولان سازمان تنظیم مقررات مصمم بودند که در آخرین ساعات عمر دولت خاتمی این آئین نامه را به تصویب برسانند و این سماجت مسئولان، فعالیت چندین ساله وزارت ICT را زیر سئوال برد و شک و شبهه بسیاری را میان فعالان صنعت IT به وجود آورد. در حالی که این آئین نامه برای به تصویب رسیدن تنها به امضای دکتر معتمدی نیاز داشت، شرکت های تلفن اینترنتی با حمایت انجمن صنفی کارفرمایان شبکه های اینترنتی و با تحصن در مقابل در شمالی مجلس شورای اسلامی وزیر وقت را از انجام این کار برحذر داشتند و آنها دکتر معتمدی را مجبور کردند که تصویب این آئین نامه را به دولت عدالت بعدی واگذار کند. مذاکرات فعالان صنف با مسئولان دولت نهم در رابطه با این آئین نامه مثمرثمر بود و مسئولان وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات شفاهاً با انجام اصلاحاتی در این آئین نامه موافقت خود را اعلام کردند و مقرر شد که آئین نامه IT با انجام اصلاحاتی به اجرا درآید و همچنین آنها موافقت خود را با تغییر اساسی در آئین نامه IT در رابطه با فعالان اورجینیشن (مبداء مکالمات در داخل کشور) اعلام کردند. در حال حاضر تمامی مکالمات ترمینیشن در داخل کشور به صورت قاچاقی صورت می گیرد و شرکت مخابرات ایران به دلیل تغییر سریع مکان فعالیتشان توانایی شناسایی این شرکت ها را ندارد و همین امر باعث شده تا شرکت های ترمینیشن از این کار سود سرشاری را به جیب بزنند. هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایان شبکه های اینترنتی که مجمع آن اول اسفندماه سال گذشته با حضور ۹۷ نفر از اعضا تشکیل شد قرار است که با برگزاری همایش IT در دوم اردیبهشت ماه، ابهامات آئین نامه IT و مشکلات بازار را بررسی کند. در این هم